

τζιμάνι

τζιμάνι, το, ουσ. [<από το αρχικό γράμμα της αγγλ. λ. G(overnement) + man (= άνθρωπος της κυβέρνησης) που προφέρεται *τζίμαν*]. Η λέξη διαδόθηκε στην Ελλάδα μεταπολεμικά από τα αμερικάνικα αστυνομικά έργα, που ήταν τότε πολύ της μόδας, όπου πρωταγωνιστής, δηλ. *τζίμαν*, ήταν ο αστυνομικός Λέμι Κόσιον, ρόλο που είχε ενσαρκώσει με μεγάλη επιτυχία ο ηθοποιός Έντι Κουσταντέν], άντρας, ιδίως νεαρός, που είναι εξαιρετικός, ξεχωριστός, που παράλληλα με τα σωματικά του χαρίσματα έχει ήθος και χαρακτήρα, ο διαλεχτός, το λεβεντόπαιδο, το παλικάρι, που με ό,τι καταπιάνεται το φέρει σε πέρας: «ο τάδε είναι το πιο τζιμάνι της παρέας μας». (Λαϊκό τραγούδι: *είχα ντερβίσια συντροφιά και δάσκαλο τζιμάνι, που 'ταν σπουδαίος στη μαγκιά και δεν τον φτάναν άλλοι*).

- παιδί τζιμάνι, βλ. λ. [παιδί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας